

αίμοπτυσία ἡ, λόγ. κοιν. *αἰμοφτυσία* λόγ. κοιν. *αἵματοπτυσία* λόγ. πολλαχ.

Ἐκ τῶν οὖς. *αἶμα* καὶ ἀρχ. *πτύσις*.

Πτύσις, ἀπόχρεμψις αἵματος, συνήθως ἐπὶ τῶν φυματικῶν.

αἱμορραγία ἡ, λόγ. κοιν. *μορρογία* Ζάκ.

Τὸ ἀρχ. οὖς. *αἱμορραγία*.

Ἀφθονος ρύσις αἵματος κοιν.: *Παθαίνει αἱμορραγία ὅς τῇ μύτι. Τὴν βρῆκε αἱμορραγία καὶ πέθανε.*

αἱμορροῖδες αἱ, λόγ. κοιν. *μορροῖδες* Κύπρ. Ἴόνιοι Νῆσ. κ.ά. *μορροῖδες* Κεφαλλ. *μορροῖδα* τά, Καλαβρ. (Μπόβ.)

Τὸ ἀρχ. οὖς. *αἱμορροῖδες*.

Ἡ ἐκ τοῦ ἀπηυθυσμένου κατὰ περιόδους αἰμόρροια ἐνθ' ἂν.: *Τοῦ φανερωθήκανε οἱ μορροῖδες Ἴόνιοι Νῆσ.*

αἱμορροῖζω ἀμάρτ. *αἱμαρροῖζω* Πόντ. (*Οφ. Σαράχ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. *αἱμορροῶ*.

Πάσχω αἱμορραγίαν τῆς ρινός.

αἱμορροῦσα ἡ, ἀμάρτ. *μουρροῦσα* Θεσσ.(Καρδίτς.) Μακεδ. (Νάουσ.) Σάμ. *αἱμορροῦσα* Σάμ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. *αἱμορροοῦσα* μετοχ. τοῦ ρ. *αἱμορροῶ* = πάσχω ρύσιν αἵματος. Πβ. Ματθ. Εὐαγγ. 9,20 «καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱμορροοῦσα δώδεκα ἔτη».

1) Ἀπόστημα κατὰ τὴν μήτραν φέρον αἰμόρροϊαν, ἡ σαρκώδης μύλη Μακεδ. (Νάουσ.) Σάμ.: *Αὐτὴ ἡ ῥ'ναῖκα ἀδὲ πιδὶ ἔκαμι μουρροῦσα Σάμ. Ἀπόθανι ἀπὸ μουρροῦσις Νάουσ. Συνών. ἀρπάχτρα (ἰδ. ἀρπάχτης).* 2) Κακοποιὸν φάντασμα, στοιχειό, τὸ ὁποῖον πιέζει τὰ νήπια κατὰ τοὺς ὕπνους Θεσσ. (Καρδίτς.)

Πβ. *αἱματορροῦσα*.

αἱμοσφράγιστος ἐπίθ. ΚΠαλαμ. Παράκαιρ. 120.

Ἐκ τοῦ οὖς. *αἶμα* καὶ τοῦ ἐπίθ. *σφραγιστός*.

Ὁ οἶονεὶ δι' αἵματος ἐσφραγισμένος: Ποίημ.

Καὶ δόξα ὅς τὰ αἱμοσφράγιστα | πατροπαραδομένα νεκρώσιμα, ἀναστάσιμα | ὅς τοῦ γένους τὰ γραμμένα.

αἱμωνιζὸ τό, Πάρ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὖς. *αἱμώνιον*.

Σῦκον ὀνομαστὸν ἔχον τὴν σάρκα αἱματόχρουν καὶ τὸν φλοιὸν ὑπέρυθρον. Συνών. *κοκκινόσυκο*. [**]

-αῖνα κατάλ. παραγωγικὴ κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Χαλδ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν εἰς *-αῖνα* ἀρχ. ὄν., οἷον *γείταινα*, *δράκαινα*, *θεράπεινα* κττ. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 1 (1902/3) 129 κέξ. ΚDieterich ἐν Balkan - Archiv 4 (1928) 114 κέξ. Πβ. καὶ ΙΒαλαβάν. ἐν Ἀρχ. Συλλ. Κορ. 1, μέρ. 3,205.

Χρησιμεύει εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ θηλυκοῦ οὐσιαστικῶν, ἐπιθέτων καὶ ἀνδρωνυμικῶν, οἷον: *ἄρκος-ἄρκαίνα*, *φίλος-φίλαινα*, *χωρέτες-χωρέταινα*, κττ. Πόντ. (Κερασ. Χαλδ. κ.ά.), *Γεώργις-Γεώργαινα*, *Γιάννης-Γιάνναινα*, *Κώστας-Κώσταινα* κτλ. κοιν.

αἰνᾶς ὁ, Κάμπ. Κρήτ. *αἰνές* Σύμ. *αἰνὰ* ἡ, Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ Τουρκοπερσ. *ayna*.

1) Κάτοπτρον Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): *Τερῶ ὅς σὴν αἰνὰν Χαλδ. Συνών. καθρέφτης.* 2) Τὸ φάλαρον τοῦ χαλινοῦ Κρήτ. 3) Τὸ ἄνω μέρος τῆς πρύμνης πλοίου Κάμπ. Σύμ.

Αἰνίτικο τό, ἀμάρτ. *Νίτικο* Ἀθῆν. *Νίτ'κου* Κυδων.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπίθ. *Αἰνίτικος*, ὁ ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Αἰνίτης*.

Εἶδος ἀλιπᾶστου ἰχθύος προερχομένου ἐκ τῆς πόλεως Αἰνίου.

***αἰνόπουλλο** τό, *αἰνόπον* Πόντ. (Σάντ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὖς. *αἰνᾶς*.

Μικρὸν κάτοπτρον. Συνών. *καθρεφτάκι*.

-αῖος κατάλ. παραγωγικὴ κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) *-αῖος* κοιν.

Ἡ ἀρχ. κατάλ. *-αῖος*. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,20 κέξ. ΦΚουκουλ. Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923) 266 κέξ. ΚDieterich ἐν Balkan - Archiv 4 (1928) 153.

Χρησιμεύει 1) Πρὸς σχηματισμὸν ἐθνικῶν ὀνομάτων κατὰ τὰ ἀρχαῖα, οἷον: *Κερασοῦντα-Κερασουνταῖος*, *Κορώνη-Κορωναῖος*, *Κύπρος-Κυπραῖος*, *Σίφνος-Σιφναῖος*, *Τραπεζοῦντα-Τραπεζουνταῖος*, *Χαλκίδα-Χαλκιδαῖος* κττ. καὶ κατὰ συναλοιφήν *Ἀθηναί-Ἀθηναῖος*, *Μῆλο-Μηλαιῖος*, *Μυτιλήνη-Μυτιληναῖος*, *Ρώμη-Ρωμαῖος*, *Σμύρνη-Σμυρναῖος* ἐνθ' ἂν.

2) Εἰς τὸν πληθ. ἀριθμ. πρὸς σχηματισμὸν οἰκογενειακῶν ὀνομάτων καὶ τοῦ πληθ. προσηγορικῶν, οἷον: *Γρίβας-Γριβαῖοι*, *Κολοκοτρῶνης-Κολοκοτρωναῖοι*, *Μαυρομιχάλης-Μαυρομιχαλαῖοι*, *Μπότσαρης-Μποτσαραῖοι*, *βαρκάρης-βαρκαραῖοι*, *διακονιάρης-διακονιαραῖοι*, *καρβουνιάρης-καρβουνιαραῖοι*, *νοικοκύρης-νοικοκυραῖοι*, *περιβολάρης-περιβολαραῖοι* κτλ. κοιν.

αἶπι τό, ἀμάρτ. *αἶπ'* Πόντ. (Κοτύωρ. Σάντ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ Ἀραβοτουρκ. *ayip*.

Ἐντροπή, αἰδῶς ἐνθ' ἂν.: *Μ' εὐτάς αἶκα, αἶπ' ἐν'* (μὴ κάμνης τοιαύτας πράξεις, εἶναι ἐντροπή) Κοτύωρ.

αἶρα ἡ, Ἀπουλ. Ζάκ. Ἡπ. (Χουλιαρ. κ.ά.) Καλαβρ. (Μπόβ.) Κέρκ. Λέρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ. Πελοπν. (Λακων. Λεῦκτρ.) Ρόδ. Σύμ. *αἶρα* Ἡπ. Μέγαρ. *εἶρα* Ἀνδρ. Θράκ. Κρήτ. Κύθηρ. Κῶς Λέρ. Λέσβ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ. (Βελβ.) Πελοπν. (Καλάβρυτ. Λακων. Λάστ. κ.ά.) Πόντ. (Τραπ.) Ρόδ. Σέριφ. Σῦρ. Τήν. Τσακων. Χίος κ.ά. *αἶρα* Εὐβ. Λυκ. (Λιβύσσ.) *ναιρα* Σκῦρ. *νεῖρα* Θήρ. Θράκ. (Αἰν.) Κρήτ. Μύκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *νεῖρη* Θήρ. *γεῖρα* Ἀμοργ. Ἀνδρ. Θράκ. Κίμωλ. Κύθν. Μακεδ. Πάρ. Πάτρ. Πελοπν. (Λάστ.) Σίφν. *αἶρας* ὁ, Εὐβ. (Κονίστρ.) Μακεδ. (Κοζ. Σιάτ. Σισάν.) *αἰγᾶρας* Εὐβ. (Κάρυστ. Κύμ.) Μακεδ. (Καστορ.) *ἄρας* Κάμπ.

Τὸ ἀρχ. οὖς. *αἶρα*. Ὁ τύπ. *εἶρα* κατ' ἀναλογ. τοῦ *ψεῖρα*, μεθ' οὗ πολλάκις συνεκφέρεται. Περί τούτου καὶ περὶ τῶν τύπ. *αἰγᾶρας* καὶ *ναιγᾶρα* ἰδ. ΒΦάβη Γλωσσ. Ἐπισκ. 22.

1) Τὸ φυτὸν αἶρα ἡ μεθυστικὴ (*Iolium temulentum*) τοῦ γένους τῆς αἶρας (*Iolium*) τῆς τάξεως τῶν ἀγρωστω-

